

Czwartek, 25 lutego 2016 r.

P8_TA(2016)0059

Europejski semestr na rzecz koordynacji polityki gospodarczej: zatrudnienie i aspekty społeczne w rocznej analizie wzrostu gospodarczego na 2016 r.**Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 25 lutego 2016 r. w sprawie europejskiego semestru na rzecz koordynacji polityki gospodarczej: zatrudnienie i aspekty społeczne w rocznej analizie wzrostu gospodarczego na 2016 r. (2015/2330(INI))**

(2018/C 035/18)

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej oraz art. 9 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE),
- uwzględniając art. 145, 148, 152 oraz art. 153 ust. 5 TFUE,
- uwzględniając art. 174 TFUE,
- uwzględniając art. 349 TFUE określający specjalny status regionów najbardziej oddalonych,
- uwzględniając dyrektywę Rady 1999/70/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. dotyczącą Porozumienia ramowego w sprawie pracy na czas określony, zawartego przez Europejską Konfederację Związków Zawodowych (ETUC), Europejską Unię Konfederacji Przemysłowych i Pracodawców (UNICE) oraz Europejskie Centrum Przedsiębiorstw Publicznych (CEEP),
- uwzględniając Kartę praw podstawowych Unii Europejskiej, w szczególności jej tytuł IV (Solidarność),
- uwzględniając Konwencję ONZ o prawach osób niepełnosprawnych,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 26 listopada 2015 r. zatytułowany „Roczna analiza wzrostu gospodarczego na 2016 r. – Stabilizacja żywienia gospodarczego i sprzyjanie konwergencji” (COM(2015)0690),
- uwzględniając sprawozdanie Komisji z dnia 26 listopada 2015 r. przedkładane w ramach mechanizmu ostrzegania (2016 r.) (COM(2015)0691),
- uwzględniając zalecenie Komisji w sprawie zalecenia Rady z dnia 26 listopada 2015 r. w sprawie polityki gospodarczej w strefie euro (COM(2015)0692),
- uwzględniając projekt wspólnego sprawozdania o zatrudnieniu Komisji i Rady z dnia 26 listopada 2015 r. towarzyszącego komunikatowi Komisji w sprawie rocznej analizy wzrostu gospodarczego na 2016 r. (COM(2015)0700),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 21 października 2015 r. w sprawie działań na rzecz dokończenia budowy unii gospodarczej i walutowej (COM(2015)0600),
- uwzględniając wniosek Komisji w sprawie decyzji Rady z dnia 2 marca 2015 r. w sprawie wytycznych dotyczących polityk zatrudnienia państw członkowskich (COM(2015)0098) i stanowisko Parlamentu z dnia 8 lipca 2015 r. w tej sprawie ⁽¹⁾,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 13 stycznia 2015 r. zatytułowany „Optymalne wykorzystanie elastyczności przewidzianej w obowiązujących postanowieniach paktu stabilności i wzrostu” (COM(2015)0012),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 26 listopada 2014 r. zatytułowany „Plan inwestycyjny dla Europy” (COM(2014)0903),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 4 kwietnia 2014 r. w sprawie skutecznych, dostępnych i odpornych systemów opieki zdrowotnej (COM(2014)0215),

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2015)0261.

Czwartek, 25 lutego 2016 r.

- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 2 października 2013 r. zatytułowany „Wzmocnienie społecznego wymiaru unii gospodarczej i walutowej” (COM(2013)0690),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 20 lutego 2013 r. zatytułowany „Inwestycje społeczne na rzecz wzrostu i spójności, w tym wdrażanie Europejskiego Funduszu Społecznego na lata 2014–2020” (COM(2013)0083),
- uwzględniając zalecenie Komisji z dnia 20 lutego 2013 r. zatytułowane „Inwestowanie w dzieci: przerwanie cyklu marginalizacji” (C(2013)0778),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 18 kwietnia 2012 r. zatytułowany „W kierunku odnowy gospodarczej sprzyjającej zatrudnieniu” (COM(2012)0173),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 20 grudnia 2011 r. zatytułowany „Inicjatywa »Szanse dla młodzieży«” (COM(2011)0933),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 16 grudnia 2010 r. zatytułowany „Europejska platforma współpracy w zakresie walki z ubóstwem i wykluczeniem społecznym: europejskie ramy na rzecz spójności społecznej i terytorialnej” (COM(2010)0758) i rezolucję Parlamentu Europejskiego z dnia 15 listopada 2011 r. w tej sprawie ⁽¹⁾,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 3 marca 2010 r. zatytułowany: „Europa 2020 – Strategia na rzecz inteligentnego i zrównoważonego rozwoju sprzyjającego włączeniu społecznemu” (COM(2010)2020),
- uwzględniając komunikat pt. „Strategia na rzecz równości kobiet i mężczyzn 2010–2015” oraz późniejszy dokument zatytułowany „Strategiczne zaangażowanie na rzecz równości płci w latach 2016–2019”, który odnosi się w szczególności do zatrudnienia i niezależności ekonomicznej kobiet,
- uwzględniając zalecenie Komisji 2008/867/WE z dnia 3 października 2008 r. w sprawie aktywnej integracji osób wykluczonych z rynku pracy,
- uwzględniając sprawozdanie pięciu przewodniczących z dnia 22 czerwca 2015 r. zatytułowane „Dokończenie budowy europejskiej unii gospodarczej i walutowej”,
- uwzględniając konkluzje Rady w sprawie propagowania gospodarki społecznej jako siły napędowej rozwoju gospodarczego i społecznego w Europie (13414/15),
- uwzględniając sprawozdanie Komitetu Ochrony Socjalnej z 2014 r. zatytułowane „Odpowiednia ochrona socjalna wobec potrzeb w zakresie opieki długoterminowej w starzejącym się społeczeństwie”,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 24 listopada 2015 r. w sprawie zmniejszenia nierówności ze szczególnym uwzględnieniem ubóstwa dzieci ⁽²⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 28 października 2015 r. w sprawie polityki spójności i przeglądu strategii „Europa 2020” ⁽³⁾,
- uwzględniając pytanie wymagające odpowiedzi ustnej O-000121/2015 – B8-1102/2015 skierowane do Rady i związaną z nim rezolucję z dnia 29 października 2015 r. w sprawie zalecenia Rady w sprawie integracji osób długotrwale bezrobotnych na rynku pracy ⁽⁴⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 10 września 2015 r. w sprawie przedsiębiorczości społecznej i innowacji społecznych w zwalczaniu bezrobocia ⁽⁵⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. C 153 E z 31.5.2013, s. 57.

⁽²⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2015)0401.

⁽³⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2015)0384.

⁽⁴⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2015)0389.

⁽⁵⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2015)0320.

Czwartek, 25 lutego 2016 r.

- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 11 marca 2015 r. w sprawie europejskiego semestru na rzecz koordynacji polityki gospodarczej: zatrudnienie i aspekty społeczne w rocznej analizie wzrostu gospodarczego na 2015 r. ⁽¹⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 25 listopada 2014 r. w sprawie zatrudnienia i społecznych aspektów strategii „Europa 2020” ⁽²⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 17 lipca 2014 r. w sprawie zatrudnienia młodzieży ⁽³⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 15 kwietnia 2014 r. w sprawie sposobu, w jaki Unia Europejska może przyczynić się do zapewnienia warunków sprzyjających działalności przedsiębiorstw i ich powstawaniu w celu tworzenia miejsc pracy ⁽⁴⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 16 stycznia 2014 r. w sprawie strategii UE na rzecz przeciwdziałania bezdomności ⁽⁵⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 19 lutego 2009 r. w sprawie gospodarki społecznej ⁽⁶⁾,
- uwzględniając rezolucję ustawodawczą z dnia 2 lutego 2016 r. w sprawie wniosku dotyczącego decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie utworzenia europejskiej platformy na rzecz usprawnienia współpracy w zakresie zapobiegania pracy nierejestrowanej i zniechęcania do niej ⁽⁷⁾,
- uwzględniając przyjęte przez Komitet do spraw Praw Osób Niepełnosprawnych ONZ wnioski końcowe dotyczące wstępnego sprawozdania Unii Europejskiej (wrzesień 2015 r.),
- uwzględniając sprawozdanie specjalne Trybunału Obrachunkowego nr 3/2015 pt. „Europejska gwarancja dla młodzieży: rozpoczęto wdrażanie, lecz wciąż istnieją zagrożenia” ⁽⁸⁾,
- uwzględniając publikację Eurostatu z kwietnia 2015 r. w sprawie bezrobocia w regionach Unii Europejskiej,
- uwzględniając kwartalny przegląd sytuacji społecznej i zatrudnienia w UE z marca 2015 r. ⁽⁹⁾,
- uwzględniając dokument roboczy OECD z dnia 9 grudnia 2014 r. zatytułowany „Trends in Income Inequality and its Impact on Economic Growth” [Tendencje w poziomie nierówności dochodów i ich wpływ na wzrost gospodarczy],
- uwzględniając piąte i szóste wydanie europejskiego badania warunków pracy (2010 i 2015) ⁽¹⁰⁾,
- uwzględniając sprawozdanie Eurofound z dnia 16 lutego 2016 r. dotyczące roli partnerów społecznych w procesie europejskiego semestru,
- uwzględniając sprawozdanie Eurofound z dnia 17 czerwca 2014 r. zatytułowane „Zmiany w ramach mechanizmów ustalania płac w kontekście kryzysu i nowych zasad zarządzania gospodarką UE”,
- uwzględniając debatę z przedstawicielami parlamentów państw członkowskich na temat priorytetów europejskiego semestru na 2016 r.,
- uwzględniając art. 52 Regulaminu,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji Zatrudnienia i Spraw Socjalnych (A8-0031/2016),

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2015)0068.

⁽²⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2014)0060.

⁽³⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2014)0010.

⁽⁴⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2014)0394.

⁽⁵⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2014)0043.

⁽⁶⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2009)0062.

⁽⁷⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2016)0033.

⁽⁸⁾ http://www.eca.europa.eu/Lists/ECADocuments/SR15_03/SR15_03_PL.pdf

⁽⁹⁾ <http://ec.europa.eu/social/main.jsp?catId=89&langId=pl&newsId=2193&furtherNews=yes>

⁽¹⁰⁾ <http://www.eurofound.europa.eu/european-working-conditions-surveys-ewcs>

Czwartek, 25 lutego 2016 r.

- A. mając na uwadze, że od drugiej połowy 2013 r. stopa bezrobocia powoli się zmniejsza, jednak nie na tyle, aby ograniczyć bezrobocie i ubóstwo, pomimo podjęcia pewnych korzystnych działań makroekonomicznych oraz reform strukturalnych; mając na uwadze, że w wielu państwach członkowskich bezrobocie wciąż jest zbyt wysokie, gdyż obecnie dotyka 9,9 % aktywnych obywateli, tj. 23 mln Europejczyków, z których połowa to osoby długotrwale bezrobotne, a w strefie euro ponad 10 %, czyli nadal znacznie powyżej poziomów z 2008 r.; mając na uwadze, że podkreśla to podstawowe znaczenie uwzględnienia specjalnych okoliczności makroekonomicznych i potrzebę dalszych społecznie sprawiedliwych reform strukturalnych, których skutki społeczne należy ocenić przed wejściem tych reform w życie;
- B. mając na uwadze, że rozpoczyna się obecnie trzeci rok ożywienia gospodarczego – prognoza wzrostu na 2016 r. wynosi 2 % dla UE-28 i 1,8 % dla strefy euro, ożywienie jest jednak nierównomierne, zarówno między poszczególnymi państwami członkowskimi, jak w samych państwach członkowskich, i jest częściowo wynikiem czynników tymczasowych, takich jak stale malejące ceny energii, co zwiększa siłę nabywczą w przypadkach, gdzie ma to wpływ na gospodarkę realną; mając na uwadze, że wskazuje to na większy potencjał UE w zakresie stymulowania ożywienia gospodarczego, tak aby było ono trwałe w perspektywie średnioterminowej, w szczególności w obecnej sytuacji niepewności w gospodarce światowej;
- C. mając na uwadze, że konsolidacja budżetowa w UE-28 poprawia się – deficyt budżetu ogólnego zmniejszył się z 4,5 % w 2011 r. do 2,5 % w 2015 r.;
- D. mając na uwadze, że – jak stwierdziła Komisja Europejska⁽¹⁾ – wciąż utrzymują się różnice między państwami członkowskimi i w samych państwach członkowskich, a sytuacja społeczna nadal wskazuje na dalsze rozbieżności w całej UE, które hamują wzrost, zatrudnienie i spójność; mając na uwadze, że społeczeństwa charakteryzujące się wysokim poziomem równości i inwestycji w ludzi radzą sobie lepiej pod względem wzrostu gospodarczego i trwałości zatrudnienia;
- E. mając na uwadze, że stopa bezrobocia osób młodych w UE wynosi 22,6 %, przy czym w 2014 r. 12,3 % młodych osób nie kształciło się, nie pracowało ani nie szkoliło się (NEET), w związku z czym grupa ta pozostaje zagrożona wykluczeniem z rynku pracy, co pociąga za sobą utratę umiejętności i kapitału ludzkiego; mając na uwadze, że przyczynia się to do braku indywidualnej autonomii i zagraża integracji społecznej; mając na uwadze, że na państwach członkowskich spoczywa główna odpowiedzialność za rozwiązanie problemu bezrobocia wśród ludzi młodych przez opracowanie i wdrożenie ramowych uregulowań dla rynku pracy, systemów edukacji i szkoleń oraz aktywnej polityki wobec rynku pracy;
- F. mając na uwadze, że stopa zatrudnienia w UE-28 wzrosła o 0,8 %, a w strefie euro o 0,4 %, przy czym istnieją znaczne różnice między państwami członkowskimi, a w pięciu krajach stopa zatrudnienia zmniejszyła się o co najmniej pięć punktów procentowych w latach 2009-2014; mając na uwadze, że w 2014 r. liczba samozatrudnionych rosła w tym samym tempie co zatrudnienie, a od 2013 r. ogólny wzrost zatrudnienia był napędzany głównie wzrostem umów na czas określony, choć i tu istnieją znaczne różnice pomiędzy państwami członkowskimi; mając na uwadze, że kraje europejskie różnią się od siebie, jeżeli chodzi o poziom bezrobocia i jego skutki społeczne; mając na uwadze, że w celu uniknięcia bezrobocia wielu młodych ludzi zapisuje się na dodatkowe studia wyższe lub opuszcza swój kraj rodzinny, aby szukać zatrudnienia w innych państwach członkowskich; mając na uwadze, że oba te przypadki nie są ujmowane w krajowych statystykach dotyczących bezrobocia wśród ludzi młodych;
- G. mając na uwadze, że stopa zatrudnienia wśród kobiet (63,5 % w maju 2015 r.) pozostaje grubo poniżej głównego celu strategii „Europa 2020” (75 %), a odsetek kobiet zatrudnionych w niepełnym wymiarze godzin wciąż jest wysoki (32,2 %) w porównaniu do mężczyzn (8,8 %), nawet jeżeli wziąć pod uwagę wolny wybór i potrzeby poszczególnych osób; mając na uwadze, że zwiększenie udziału kobiet w rynku pracy może pomóc w ograniczeniu tych różnic i rozwiązać problem zwiększonego ryzyka ubóstwa oraz wykluczenia społecznego;
- H. mając na uwadze, że utrata kapitału ludzkiego ze względu na bezrobocie jest ogromna, a całkowity koszt bezrobocia wśród ludzi młodych szacuje się na 153 mld EUR rocznie⁽²⁾; mając na uwadze, że oprócz skutków finansowych i społecznych bezrobocie ogółem, bezrobocie wśród ludzi młodych i długotrwale bezrobocie mają także negatywny wpływ na spójność społeczną, utrudniając trwały wzrost gospodarczy;

⁽¹⁾ Wspólne sprawozdanie o zatrudnieniu 2016, s. 2.

⁽²⁾ http://www.eca.europa.eu/Lists/ECADocuments/SR15_03/SR15_03_PL.pdf

Czwartek, 25 lutego 2016 r.

- I. mając na uwadze, że w 2014 r. około 5 % siły roboczej w UE-28 było bezrobotnych od ponad roku, a 3,1 % od ponad 2 lat; mając na uwadze, że tylko połowa pracowników w wieku 55-65 lat jest czynnie zatrudniona, a długoterminowe bezrobocie dotyka w szczególności młodsze i starsze grupy wiekowe; mając na uwadze, że dyskryminacja osób długotrwale bezrobotnych poszukujących pracy jest niestety zjawiskiem bardzo powszechnym; mając na uwadze, że takie praktyki wynikają z psychologicznych uprzedzeń do bezrobocia, a pracodawcy mogą postrzegać bezrobotnych i starszych wiekiem kandydatów jako mniej kompetentnych i mniej godnych zatrudnienia niż kandydaci pozostający w stosunku pracy; mając na uwadze, że pracodawcy muszą wyszkolić swoich menedżerów ds. kadr w taki sposób, by przełamali potencjalne uprzedzenia wobec bezrobotnych i starszych wiekiem kandydatów i by zamiast na aktualnej sytuacji pod względem zatrudnienia skoncentrowali się na kwalifikacjach i doświadczeniu;
- J. mając na uwadze, że ok. 20 % aktywnych obywateli w UE posiada jedynie podstawowe umiejętności, a 40 % ludności UE można uznać za osoby posiadające niewystarczające umiejętności cyfrowe; mając na uwadze, że pomimo trudności wielu osób, w tym osób młodych, w wejściu na rynek pracy, w UE jest ok. 2 milionów wolnych miejsc pracy, z których prawie 900 000 jest w sektorze cyfrowym, a 39 % przedsiębiorstw nadal ma trudności ze znalezieniem pracowników o wymaganych umiejętnościach, choć badania pokazują, że przedsiębiorstwa mające trudności z obsadzeniem stanowisk kandydatami o wymaganych umiejętnościach to często te, które nie chcą zawierać długoterminowych umów o pracę; mając na uwadze, że w 2012 r. kwalifikacje jednej trzeciej Europejczyków nie były ani zbyt wysokie, ani zbyt niskie do wykonywania ich pracy; mając na uwadze, że niski poziom wykształcenia oraz niedopasowanie edukacji do potrzeb rynku pracy należą do głównych przyczyn dołączania młodych osób do grupy NEET, co ma negatywny wpływ na rozwój; mając na uwadze, że należy koniecznie zidentyfikować podstawowe przyczyny przedwczesnego kończenia nauki, zaleca państwom członkowskim zwiększenie wydatków na szkolnictwo do poziomu, który umożliwia realizację celów strategii „Europa 2020”;
- K. mając na uwadze, że praca nierejestrowana pozbawia pracowników praw socjalnych i pracowniczych, sprzyja dumpingowi socjalnemu i ma poważne konsekwencje dla budżetu, ponieważ prowadzi do uszczuplenia dochodów podatkowych i składek na ubezpieczenie społeczne, co wywiera negatywny wpływ na zatrudnienie, wydajność i jakość pracy, rozwój umiejętności i uczenie się przez całe życie oraz zagraża efektywności i skuteczności systemów emerytalnych, między innymi przez pogłębianie zróżnicowania emerytur, a także wpływa na dostęp do opieki zdrowotnej w niektórych państwach członkowskich; mając na uwadze, że należy poczynić więcej wysiłków, aby przekształcić pracę nierejestrowaną w pracę rejestrowaną;
- L. mając na uwadze, że choć nietypowe lub niestandardowe formy zatrudnienia nie stanowią same w sobie niepewnego zatrudnienia, łatwiej jest znaleźć je tam, gdzie stosowane są tego typu umowy, umowy takie jednak stanowią mniejszość istniejących stosunków zatrudnienia⁽¹⁾; mając na uwadze, że innym elementem niepewnego zatrudnienia jest brak bezpieczeństwa, który obejmuje brak bezpieczeństwa zatrudnienia, niewystarczające dochody, brak ochrony przed zwolnieniem oraz nieznaną czas trwania zatrudnienia; mając na uwadze, że odnotowuje się niepokojący wzrost liczby tego rodzaju umów w niektórych państwach członkowskich; mając na uwadze, że w celu uniknięcia nieodpowiedniego wykorzystywania takich umów należy wdrożyć skuteczny i efektywny mechanizm inspekcji pracy na szczeblu krajowym; mając na uwadze, że należy wspierać tworzenie wysokiej jakości zatrudnienia, które zapewni rodzinom odpowiedni dochód i bezpieczeństwo ekonomiczne;
- M. mając na uwadze, że jeden z pięciu celów strategii „Europa 2020” dotyczy zmniejszenia liczby osób zagrożonych ubóstwem i wykluczeniem społecznym o co najmniej 20 mln; mając na uwadze, że prawie 123 mln osób w UE znajduje się w takiej sytuacji; mając na uwadze, że w 2013 r. 26,5 mln dzieci w UE-28 było zagrożonych ubóstwem i wykluczeniem społecznym; mając na uwadze, że liczba Europejczyków zagrożonych ubóstwem wzrastała w latach 2009–2012, a sytuacja ustabilizowała się, jeżeli wziąć pod uwagę dane z roku 2013 i 2014; mając na uwadze, że w wielu państwach członkowskich UE nasila się zjawisko bezdomności; mając na uwadze, że w 2012 r. 32,2 mln osób niepełnosprawnych powyżej 16 roku życia było zagrożonych ubóstwem i wykluczeniem społecznym; mając na uwadze, że cele strategii „Europa 2020” nie zostały jeszcze osiągnięte i potrzebny jest zatem natychmiastowy przegląd tej strategii;

⁽¹⁾ Study on Precarious Work and Social Rights [Badanie poświęcone zagadnieniom niepewnej pracy i praw socjalnych] (VT/2010/084), s. 164-170

Czwartek, 25 lutego 2016 r.

- N. mając na uwadze, że przewiduje się, iż odsetek osób w UE w wieku 65 lat i powyżej w stosunku do osób w wieku od 15 do 64 lat wzrośnie z 27,8 % do 50,1 % w 2060 r., a całkowity wskaźnik obciążenia ekonomicznego⁽¹⁾ ma się ustabilizować na poziomie 120 % do połowy przyszłej dekady i przekroczyć 140 % do 2060 r.; mając na uwadze, że te czynniki, a także inne zmiany demograficzne, takie jak starzenie się społeczeństwa, gęstość zaludnienia lub rozproszenie ludności, podkreślają potrzebę wprowadzenia przez organy publiczne kompleksowych i społecznie odpowiedzialnych strategii politycznych w celu zwiększenia współczynnika urodzeń, sprzyjania wysokiej stopie zatrudnienia wysokiej jakości i promowania wystarczalności systemów zabezpieczenia społecznego i aktywnego starzenia, jak również wprowadzenia społecznie odpowiedzialnych reform rynku pracy i w systemach emerytalnych oraz w celu zagwarantowania wystarczalności i adekwatności pierwszego filara emerytalnego w krótkiej i średniej perspektywie;
- O. mając na uwadze, że zróżnicowanie emerytur ze względu na płeć w UE utrzymuje się na wysokim poziomie 40 %, co odzwierciedla różnice pomiędzy kobietami i mężczyznami, jeżeli chodzi o pracę na cały etat i w niepełnym wymiarze godzin, jak również zróżnicowanie płac ze względu na płeć i krótsze kariery zawodowe kobiet;
- P. mając na uwadze, że rosnąca liczba starszych niesamodzielnych osób wywiera i będzie wywierać coraz większy wpływ na systemy opieki zdrowotnej i opieki długoterminowej oraz konieczność posiadania formalnych i nieformalnych środków opieki; mając na uwadze, że obecne systemy zabezpieczenia społecznego nie uwzględniają w wystarczającej mierze sytuacji opiekunów nieformalnych, którzy spełniają niezwykle pozytywną rolę w społeczeństwie;
- Q. mając na uwadze, że dług publiczny i prywatny w wielu państwach członkowskich utrzymuje się na zbyt wysokim poziomie, co niekorzystnie wpływa na siłę gospodarek Europy; mając na uwadze, że niskie stopy procentowe w strefie euro mogą zostać wykorzystane do zwiększenia pola do działania państw członkowskich; mając na uwadze, że konieczne jest przeprowadzenie dogłębnej debaty na temat postępowania z zadłużeniem w UE;
- R. mając na uwadze, że w związku z obecną tendencją w ciągu najbliższych 10–15 lat 90 % wzrostu gospodarczego na świecie będzie pochodzić spoza UE; uważa zatem, że konieczne jest dalsze rozwijanie i promowanie strategii realnego wzrostu i tworzenia miejsc pracy w państwach członkowskich; mając na uwadze, że bardzo ważne jest prowadzenie polityki przemysłowej i rynkowej w celu zwiększenia konkurencyjności wewnątrz UE, jak i konkurencyjności światowej, co tym samym może pomóc w zapewnieniu stałego, sprzyjającego integracji społecznej zatrudnienia;
- S. mając na uwadze, że 20 % wydatków Europejskiego Funduszu Społecznego należy wykorzystać na zwalczanie ubóstwa i wykluczenia społecznego w państwach członkowskich;
- T. mając na uwadze, że Europejski Fundusz na rzecz Inwestycji Strategicznych (EFIS) już zatwierdził 69 projektów w 18 krajach i podpisał 56 transakcji (przy czym łączne finansowanie z tego funduszu wyniosło ok. 1,4 mld EUR) i oczekuje się, że doprowadzi do zainwestowania ponad 22 mld EUR w działania obejmujące ok. 71 000 MŚP; mając na uwadze, że należy dołożyć większych starań, aby zapewnić finansowanie infrastruktury społecznej, np. opieki nad dziećmi, i wypełnić długoterminowe zobowiązania z Barcelony; mając na uwadze, że obecne projekty dotyczą przeważnie wielkiej infrastruktury, natomiast MŚP i mikroprzedsiębiorstwa są zwykle wykluczane przez te fundusze pomimo, że odgrywają ważną rolę filara gospodarki europejskiej i tworzą dobre jakościowo miejsca pracy;
- U. mając na uwadze, że liczba przedsiębiorstw gospodarki społecznej wynosi 2 mln (10 % wszystkich unijnych przedsiębiorstw) i zatrudniają one ponad 14 mln osób, co stanowi ok. 6,5 % pracowników w UE;
- V. mając na uwadze, że regiony najbardziej oddalone borykają się z ogromnymi trudnościami wynikającymi z ich specyfiki, która ogranicza ich potencjał wzrostu; mając na uwadze, że stopa bezrobocia w tych regionach wynosi od 15 % do 32,4 %;
- W. mając na uwadze, że 6,9 mln obywateli UE korzysta obecnie z podstawowego prawa do swobody przemieszczania się oraz mieszka i pracuje w innym kraju UE; mając na uwadze, że liczba pracowników transgranicznych lub przygranicznych wynosi 1,1 mln; mając na uwadze, że swoboda przemieszczania się osób ma podstawowe znaczenie dla zwiększenia konwergencji między państwami europejskimi;

⁽¹⁾ Łączna liczba ludności biernej zawodowo w stosunku do osób zatrudnionych w wieku od 20 do 64 lat.

Czwartek, 25 lutego 2016 r.

- X. mając na uwadze, że coraz większa liczba uchodźców w Europie wymaga solidarności i bardziej zrównoważonych i wzmoczonych działań państw członkowskich oraz władz lokalnych i regionalnych pod względem środków służących integracji takich jak pomoc socjalna zgodnie z odpowiednimi przepisami dotyczącymi azylu oraz średnio- i długoterminowymi działaniami i strategiami przyjmowania i integrowania uchodźców w społeczeństwie;

Investowanie w ludzi

1. podkreśla, że potrzeba inwestowania w rozwój społeczny stanowi nie tylko środek gwarantujący osiągnięcie trwałego, sprzyjającego włączeniu społecznemu rozwoju gospodarczego i konwergencji, lecz sama w sobie stanowi odrębny cel; w związku z tym zwraca uwagę na znaczenie jakości zatrudnienia oraz wskaźników ubóstwa i nierówności; z zadowoleniem przyjmuje apel Komisji o inwestowanie w takie usługi jak wsparcie mieszkalnictwa, opieka zdrowotna, opieka nad dziećmi i usługi resocjalizacji; podkreśla, że spójność gospodarcza i społeczna powinna pozostać głównym celem wszystkich strategii politycznych UE oraz że należy wzmoczyć wysiłki w celu przeprowadzenia bardziej kompleksowej i obiektywnej oceny w oparciu o różnorodność i specyfikę państw członkowskich;

2. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że w rocznej analizie wzrostu gospodarczego przygotowanej przez Komisję podkreślono potrzebę zwracania większej uwagi na sprawiedliwość społeczną w kontekście nowych krajowych programów stabilności i reform przez dodanie trzech wskaźników zatrudnienia (stopy aktywności, bezrobocia osób młodych i długotrwałego bezrobocia) w procedurze dotyczącej zakłóceń równowagi makroekonomicznej; domaga się, aby tym wskaźnikom nadano takie samo znaczenie jak innym wskaźnikom, pozwalając im na uruchamianie procedury pogłębionych analiz w odpowiednich państwach członkowskich oraz na zapewnienie dalszej oceny ich wewnętrznych nierówności, czemu towarzyszyć będą podlegające nadzorowi reformy gospodarcze i społeczne;

3. z zadowoleniem przyjmuje, że w aktualnej rocznej analizie wzrostu gospodarczego Komisja uznała sprawiedliwość społeczną za centralny element ożywienia gospodarczego w Europie; podkreśla osiągnięcia UE w konwergencji dzięki stworzeniu UGW oraz wzywa Komisję i państwa członkowskie do podjęcia działań w celu wzmocnienia pozytywnej konwergencji społecznej w Unii; wzywa Komisję, by zdefiniowała i określiła ilościowo, z uwzględnieniem zatrudnienia i polityki społecznej, swą koncepcję sprawiedliwości społecznej, która ma zostać wprowadzona za pośrednictwem rocznej analizy wzrostu gospodarczego w 2016 r. i europejskiego semestru;

4. przypomina, że dobre jakościowo i sprzyjające włączeniu społecznemu zatrudnienie stanowi podstawę sprawiedliwości społecznej i wspiera godność każdego człowieka; uważa, że w związku z tym tworzenie wysokiej jakości zatrudnienia i generowanie wzrostu muszą znaleźć się w centrum polityki państw członkowskich i UE, zwłaszcza polityki odnoszącej się do osób młodych i do pokolenia 55+, gdyż jest to sposób na zbudowanie bardziej zrównoważonych gospodarek społecznych w UE; nakłania państwa członkowskie do wdrożenia i dalszego rozwoju polityki na rzecz zatrudnienia młodzieży przez dopasowanie tej polityki do faktycznych potrzeb rynku pracy;

5. apeluje do Komisji o wspieranie na szczeblu państw członkowskich form współpracy angażujących rządy, przedsiębiorstwa, w tym przedsiębiorstwa gospodarki społecznej, placówki oświatowe, podmioty świadczące zindywidualizowane usługi, społeczeństwo obywatelskie i partnerów społecznych na podstawie wymiany najlepszych praktyk i w celu lepszego przystosowania systemów edukacji i szkoleń w państwach członkowskich do eliminowania niedopasowania umiejętności, zaspokajania potrzeb rynku pracy i wspierania dostępu wszystkich osób w Europie do otwartego rynku pracy i utrzymania zatrudnienia na tym rynku, w szczególności za pomocą systemu dualnego; zachęca państwa członkowskie do dokładnego zaprojektowania i oceny ex ante wszystkich reform strukturalnych w krajowych systemach szkolnictwa, we współpracy z partnerami społecznymi, w celu dopilnowania, aby edukacja zapewniała obywatelom odpowiednie narzędzia; wzywa państwa członkowskie, by włączyły do programów nauczania i szkolenia kulturę przedsiębiorczości i zasady gospodarki społecznej; apeluje do Komisji o upowszechnianie na szczeblu państw członkowskich szerszej strategii inwestycyjnej na rzecz pełnego cyklu kształcenia i szkolenia, obejmującego wszystkie sektory uczenia się przez całe życie, uczenia się poprzez praktykę w miejscu pracy i opartego na pracy oraz uczenia się formalnego i nieformalnego;

6. zauważa, że wysiłki w zakresie edukacji skupiają się na młodszej części siły roboczej, a wiele państw członkowskich potrzebuje jednak szerszego podejścia do edukacji siły roboczej, obejmującego edukację dorosłych i możliwości w zakresie szkolenia zawodowego; podkreśla, że niewystarczające inwestycje w edukację, w szczególności w umiejętności cyfrowe, stanowi zagrożenie dla konkurencyjności Europy i dla szans jej siły roboczej na zatrudnienie; zachęca więc państwa członkowskie do priorytetowego potraktowania szeroko rozumianej edukacji w zakresie umiejętności cyfrowych; apeluje do Komisji o upowszechnianie na szczeblu państw członkowskich szerszej strategii inwestycyjnej na rzecz pełnego cyklu kształcenia i szkolenia, obejmującego wszystkie sektory uczenia się przez całe życie, uczenie się poprzez praktykę

Czwartek, 25 lutego 2016 r.

w miejscu pracy i oparte na pracy, kształcenie dualne oraz uczenie się formalne i nieformalne, uwzględniając potrzebę poprawy kształcenia dorosłych w celu dostosowania się do zmian demograficznych w taki sposób, który umożliwi lepsze przystosowanie systemów edukacji i szkoleń w państwach członkowskich do potrzeb rynku pracy; wzywa państwa członkowskie, aby wspierały praktyki zawodowe i w pełni wykorzystywały fundusze przeznaczone dla osób odbywających praktyki w ramach programu Erasmus+ celem zapewnienia jakości i atrakcyjności tego rodzaju szkoleń;

7. podkreśla potrzebę inwestowania w kapitał ludzki na jak najwcześniejszym etapie życia, aby ograniczyć nierówności i sprzyjać włączeniu społecznemu w młodym wieku; wzywa zatem do zapewnienia dostępu do wysokiej jakości, sprzyjających włączeniu społecznemu i przystępnych usług wczesnej edukacji i opieki nad wszystkimi dziećmi we wszystkich państwach członkowskich;

8. przypomina o znaczeniu umiejętności i kompetencji nabywanych w pozaformalnych i nieformalnych środowiskach edukacyjnych dla poprawy szans na rynku pracy osób młodych oraz osób, które były poza rynkiem pracy z uwagi na obowiązki opiekuńcze; podkreśla w związku z tym znaczenie stworzenia systemu uznawania pozaformalnych i nieformalnych form wiedzy i doświadczenia, zwłaszcza tych nabytych dzięki wolontariatowi; uważa, że spójny system poświadczeń kwalifikacji i ich wzajemnego uznawania przyczyni się do zmniejszenia rozbieżności pomiędzy brakiem umiejętności na europejskim rynku pracy i młodymi osobami poszukującymi zatrudnienia; nalega na wdrożenie podejścia stosowanego do ram uczenia się przez całe życie do elastycznej ścieżki kształcenia, uznając naukę formalną, ale również pozaformalną i nieformalną w celu sprzyjania równości i spójności społecznej i umożliwienia zatrudnienia słabszym grupom społecznym;

9. z zadowoleniem przyjmuje wniosek Komisji w sprawie rozszerzenia gwarancji dla młodzieży na szczeblu krajowym, regionalnym i lokalnym oraz podkreśla jej znaczenie dla przejścia od kształcenia do zatrudnienia; ubolewa jednak, że gwarancja dla młodzieży w wielu państwach członkowskich nie została wdrożona skutecznie; podkreśla potrzebę zagwarantowania odpowiednich form współpracy między prywatnymi i publicznymi służbami zatrudnienia na szczeblu lokalnym, krajowym i europejskim oraz podmiotami świadczącymi usługi w zakresie pomocy socjalnej, zarówno te ogólne, jak i zindywidualizowane usługi pomocy; podkreśla potrzebę dopilnowania, aby z gwarancji dla młodzieży skorzystali ludzie młodzi borykający się z wieloma problemami wykluczenia i skrajnym ubóstwem; w związku z tym wzywa Komisję do zastanowienia się nad ukierunkowanym przeglądem gwarancji dla młodzieży i jej instrumentów finansowania, w tym Inicjatywy na rzecz zatrudnienia ludzi młodych; uważa, że rolą Komisji może być zwrócenie uwagi państw członkowskich na potrzebę działań i ułatwienie wymiany najlepszych praktyk na temat tego, jak najskuteczniej walczyć z bezrobociem młodzieży;

10. z zadowoleniem przyjmuje inicjatywę Komisji na rzecz indywidualnego podejścia do osób długotrwale bezrobotnych, wyraża jednak zaniepokojenie z powodu trudnej sytuacji ponad 12 milionów osób długotrwale bezrobotnych w Europie; uważa, że takie podejście będzie wymagało zwiększonych nakładów pod względem zasobów ludzkich, wystarczająco dobrze przygotowanych, by zaoferować doradztwo zawodowe osobom długotrwale bezrobotnym i umożliwić tym osobom uzupełnienie ewentualnych luk w wykształceniu lub przygotowaniu zawodowym; wzywa do odpowiedniego wsparcia osób poszukujących zatrudnienia w postaci świadczenia zintegrowanych usług i dostępu do wysokiej jakości edukacji i szkoleń w celu przezwyciężenia możliwych braków; podkreśla, że procesy przekwalifikowania zawodowego wymagają przeznaczenia odpowiednich zasobów finansowych na rzecz osób bezrobotnych we wszystkich kategoriach wiekowych oraz że skuteczność aktywnej polityki zatrudnienia zależy od włączenia wymogów, które obejmą właściwe władze krajowe i pracodawców, jak również osoby długotrwale bezrobotne;

11. przypomina, że integracja osób długotrwale bezrobotnych ma decydujące znaczenie dla ich pewności siebie, dobrobytu i przyszłego rozwoju oraz jest kluczowa dla zwalczania ubóstwa i wykluczenia społecznego i ostatecznie przyczyni się do zapewnienia zrównoważonego charakteru krajowych systemów zabezpieczenia społecznego; uważa, że konieczne jest uwzględnienie sytuacji społecznej tych obywateli i ich potrzeb; podkreśla jednak, że 12,7 % pracujących zmaga się z ubóstwem pracujących (dane za 2014 r., wzrost z poziomu 11 % w 2009 r.), dlatego potrzebne jest zintegrowane podejście zakładające aktywne włączanie i inwestycje społeczne; wzywa Komisję do zaangażowania państw członkowskich w strategię i działania na rzecz ograniczenia ubóstwa i wykluczenia społecznego zgodnie ze strategią „Europa 2020”; wzywa Komisję do wspierania wysiłków mających na celu tworzenie możliwości uczenia się przez całe życie sprzyjających włączeniu społecznemu dla pracujących i poszukujących pracy we wszystkich kategoriach wiekowych i do jak najszybszego podjęcia kroków w celu poprawy dostępu do unijnego finansowania oraz w miarę możliwości zapewnienia dodatkowych środków, jak to miało miejsce w przypadku Inicjatywy na rzecz zatrudnienia ludzi młodych;

Czwartek, 25 lutego 2016 r.

12. podkreśla pilną potrzebę dopilnowania, aby wysiłki UE zmierzające do walki z ubóstwem i wykluczeniem społecznym aktywnie przeciwdziałały wzrostowi liczby osób bezdomnych, którzy nie są obecnie uwzględniani przez wskaźniki wykorzystywane do określania celu UE w zakresie zmniejszenia ubóstwa i stanowią alarmujące zjawisko społeczne dotykające co najmniej 4 milionów osób każdego roku ⁽¹⁾;

13. zwraca uwagę na potrzebę szybkiej i skutecznej odpowiedzi na potrzeby osób bezrobotnych powyżej 55. roku życia; wzywa zarówno Komisję, jak i państwa członkowskie do wsparcia elastycznych form zatrudnienia dla tych osób (w tym pracy na część etatu lub pracy tymczasowej), które spełniają ich szczególne potrzeby, tym samym zapobiegając przedwczesnemu zakończeniu pracy zawodowej; podkreśla ważną rolę osób starszych w miejscu pracy pod względem przekazania wiedzy i doświadczenia młodszym pracownikom, m.in. przez zaangażowanie ich w procesy szkoleniowe w miejscu pracy, zapobiegając utracie pracy przez pracowników powyżej 55. roku życia;

Spółecznie odpowiedzialne reformy strukturalne

14. zauważa, że UE jako całość, a także wiele państw członkowskich nadal musi stawiać czoła problemom strukturalnym wymagającym pilnego rozwiązania; wyraża zaniepokojenie z powodu społecznych skutków polityki korekt budżetowych, które koncentrują się na ograniczaniu wydatków, i podkreśla, że polityka gospodarcza powinna gwarantować zgodność z art. 9 TFUE; wskazuje na potrzebę dalszego priorytetowego traktowania inwestycji publicznych i prywatnych oraz społecznie i gospodarczo wyważonych reform strukturalnych zmniejszających nierówności, a także wspierania zrównoważonego rozwoju i odpowiedzialnej konsolidacji budżetowej (z uwzględnieniem zdolności obsługi zadłużenia, cyklu koniunkturalnego i luki inwestycyjnej), obejmującej politykę wspierania dochodów za pomocą walki z oszustwami podatkowymi i unikaniem opodatkowania, co umocni tendencję do podnoszenia spójności i pozytywnej konwergencji społecznej; uważa, że polityka ta sprzyja środowisku korzystnemu dla przedsiębiorstw i usług publicznych, ma na celu tworzenie miejsc pracy wysokiej jakości i postępy społeczny oraz pobudza inwestycje przynoszące korzyści zarówno społeczne, jak i gospodarcze; podkreśla, że te priorytetowe cele zostaną osiągnięte tylko wówczas, gdy za wspólny strategiczny priorytet zostaną uznane odpowiednie inwestycje w kapitał ludzki i uczenie się przez całe życie; apeluje o włączanie partnerów społecznych w działania dotyczące reform strukturalnych i polityki rynku pracy;

15. podkreśla, że społecznie odpowiedzialne reformy muszą opierać się na solidarności, integracji, sprawiedliwości społecznej i sprawiedliwym podziale dóbr, czyli modelu, który gwarantuje równość i ochronę społeczną, chroni najsłabsze grupy społeczne i poprawia poziom życia wszystkich obywateli;

16. podkreśla potrzebę wspierania i ochrony społecznej gospodarki rynkowej, oferującej strukturę, w której konkurencyjność i wysokie normy socjalne przyczyniają się do sprawiedliwości społecznej, a sprawiedliwość społeczna stymuluje konkurencyjność; podkreśla ponadto potrzebę znalezienia równowagi między względami gospodarczymi a potrzebą zapewnienia skutecznej konsolidacji budżetowej, zrównoważonej gospodarki, prawdziwej spójności społecznej oraz większej ochrony społecznej; apeluje do Komisji o przyjęcie szerszego podejścia do niewypłacalności i upadłości przedsiębiorstw ⁽²⁾ oraz o udoskonalenie systemów restrukturyzacji zadłużenia i systemów drugiej szansy;

17. podkreśla, że roczna analiza wzrostu gospodarczego powinna spójnie oceniać kształtowanie się nierówności w Europie za pomocą wskaźników gospodarczych, np. współczynników Giniego i Palmy;

18. apeluje do państw członkowskich o czynny udział w pracach platformy ds. pracy nierejestrowanej oraz o wykorzystywanie wymiany najlepszych praktyk do konkretnych działań służących rozwiązaniu problemu pracy nierejestrowanej, firm-przykrywek i fikcyjnego samozatrudnienia, ponieważ zjawiska te szkodzą zarówno jakości pracy, jak i dostępowi pracowników do systemów opieki społecznej i krajowych finansów publicznych, co prowadzi do nieuczciwej konkurencji między przedsiębiorstwami europejskimi; apeluje do państw członkowskich, by dołożyły więcej starań o przekształcanie pracy nierejestrowanej w pracę rejestrowaną, odpowiednio wyposażyły inspektoraty pracy, poprawiły mechanizmy inspekcji oraz opracowały środki umożliwiające pracownikom zatrudnionym w szarej strefie przejście do gospodarki formalnej w celu uzyskania dostępu do systemów ochrony zatrudnienia; zachęca państwa członkowskie do wprowadzenia różnych stawek podatku dla różnych form stosunków pracy w zależności od poziomu ich stabilności i jakości, co byłoby zachętą do stosowania stabilnych umów zatrudnienia;

⁽¹⁾ <http://ec.europa.eu/social/BlobServlet?docId=9770&langId=en>

⁽²⁾ Przedstawione w zaleceniu Komisji z dnia 12 marca 2014 r. (C(2014)1500).

Czwartek, 25 lutego 2016 r.

19. uważa, że zróżnicowanie wynagrodzeń pogłębia nierówności i szkodzi produktywności oraz konkurencyjności przedsiębiorstw; wzywa Komisję i państwa członkowskie do wdrożenia środków poprawiających jakość miejsc pracy w celu ograniczenia segmentacji rynku pracy, w połączeniu ze środkami podnoszącymi płacę minimalną do odpowiedniego poziomu, zgodnie z zasadą pomocniczości, i wzmacniającymi negocjacje zbiorowe oraz pozycję pracowników w systemach kształtowania wynagrodzeń w celu zmniejszenia zróżnicowania płac; jest zdania, że wszystkie te środki należy wprowadzić z myślą o wsparciu zagregowanego popytu i ożywienia koniunktury, zmniejszeniu nierówności płac i zwalczaniu ubóstwa pracujących;

20. uważa, że rozważnie wprowadzany model flexicurity sprzyja unikaniu fragmentacji rynku pracy i wspiera utrzymanie zrównoważonych miejsc pracy dobrej jakości, ale jest zaniepokojony faktem, że w szeregu państw członkowskich model flexicurity stosuje się nieodpowiednio; apeluje do państw członkowskich i Komisji, by w stosownych przypadkach zapewniły gwarancje praw pracowniczych i standardów zabezpieczenia społecznego przy stosowaniu modelu flexicurity; apeluje do państw członkowskich o zmodernizowanie ustawodawstwa w sprawie ochrony zatrudnienia w celu zagwarantowania większej stabilności zatrudnienia i bezpieczeństwa przy przechodzeniu do nowego miejsca pracy – w stosownych przypadkach także dzięki ściślejszej i lepszej współpracy publicznych i prywatnych służb zatrudnienia – oraz dostępu pracowników do praw w dziedzinie zabezpieczenia społecznego i świadczeń; zauważa, że część państw członkowskich przeprowadziło reformy i uzyskało widoczne pozytywne efekty, np. w postaci wzrostu wskaźnika zatrudnienia, ale wyraża ubolewanie, że w niektórych przypadkach przy wprowadzaniu reform rynku pracy preferowano elastyczność kosztem bezpieczeństwa, co spowodowało brak ochrony zatrudnienia i jego niepewność; apeluje do Komisji o uważniejsze monitorowanie stanowiącej nadużycie praktyki podpisywania kolejnych umów na czas określony oraz innych kolejnych nietypowych umów, zarówno w sektorze prywatnym, jak i publicznym;

21. apeluje do państw członkowskich o uwzględnienie ogólnej sytuacji, jeśli chodzi o kształtowanie się dochodów pracowników służby cywilnej oraz, w stosownych przypadkach, dochodów minimalnych, bez uszczerbku dla wzrostu produktywności oraz przy zachowaniu zrównoważonego i stabilnego podejścia, nie narażającego na szwank ich kompetencji;

22. z zadowoleniem przyjmuje inicjatywę Komisji dotyczącą inwestowania w kapitał ludzki w celu przywrócenia wyższych poziomów zatrudnienia i zrównoważonego wzrostu, ale jest skrajnie zaniepokojony faktem, że wydatki publiczne na edukację spadły od 2010 r. o 3,2 % ⁽¹⁾, a w ostatnim roku, na który dostępne są dane liczbowe (2013), spadek odnotowano w 11 państwach członkowskich;

23. podkreśla znaczenie aktywnej polityki rynku pracy w aktualnej sytuacji; apeluje do państw członkowskich o zwiększenie zakresu i skuteczności aktywnej polityki rynku pracy;

24. zauważa, że w odniesieniu do podnoszenia kwalifikacji i szkoleń, a także do nowych form zatrudnienia należy uwzględnić przechodzenie na gospodarkę cyfrową;

25. apeluje do państw członkowskich o stopniowe przenoszenie obciążeń podatkowych z pracy na inne źródła, tak by nie przynieść szkody ani najsłabszym grupom społecznym, zwłaszcza nisko opłacanym pracownikom, ani ogólnej konkurencyjności, a jednocześnie zapewnić stabilność publicznych systemów emerytalnych w perspektywie długoterminowej i odpowiednie finansowanie systemów zabezpieczenia społecznego i ochrony socjalnej; apeluje również o wprowadzenie zasad opodatkowania stanowiących zachętę dla przedsiębiorczości i tworzenia miejsc pracy, w szczególności dla młodych ludzi z pokolenia 55+, aby wykorzystać ich doświadczenie zawodowe i zapewnić przekazanie ich wiedzy fachowej młodszemu kolegom oraz wspierać projekty badawcze i innowacyjne w przedsiębiorstwach europejskich; wzywa państwa członkowskie do ograniczenia obciążeń administracyjnych wspierania przedsiębiorczości ludzi młodych;

26. wzywa, by w ramach europejskiego semestru i rocznej analizy wzrostu gospodarczego ocenić znaczenie polityki dotyczącej dochodów, w tym emerytur, wskaźników przychodów i polityki budżetowej, aby zagwarantować spójność społeczną i odwrócić tendencje sprzyjające nierówności;

27. apeluje do państw członkowskich o ocenę i zwiększenie inwestycji w ich obecne systemy zabezpieczenia społecznego w celu zagwarantowania ich wyników w eliminowaniu ubóstwa i nierówności i zapobieganiu im, a jednocześnie zapewnienia stabilności tych systemów w obliczu oczekiwanych problemów demograficznych, społecznych i gospodarczych, a także w celu zwiększenia odporności gospodarki państw członkowskich w czasach kryzysu; podkreśla,

⁽¹⁾ Wspólne sprawozdanie o zatrudnieniu 2016, s. 19.

Czwartek, 25 lutego 2016 r.

że wysokiej jakości systemy opieki społecznej i inwestycje socjalne są niezwykle ważne, jeśli Europa chce utrzymać swą główną przewagę konkurencyjną, czyli wysoko wykwalifikowanych pracowników i wydajne przedsiębiorstwa;

28. zgodnie z zasadą pomocniczości państwa członkowskie powinny zachować pełną odpowiedzialność za organizację ich systemów emerytalnych, jak również za decydowanie o roli każdego z trzech filarów systemów emerytalnych w poszczególnych państwach członkowskich; uważa, że systemy emerytalne powinny dawać gwarancję ochrony przed ubóstwem w starszym wieku, dlatego też należy wdrożyć politykę zapewniającą silny, stabilny i odpowiednio rozbudowany pierwszy filar emerytalny;

29. zachęca państwa członkowskie, by zwiększyły starania o wyeliminowanie różnic w wynagrodzeniu ze względu na płeć oraz podjęły aktywniejsze środki zwiększające udział kobiet w rynku pracy; wzywa państwa członkowskie i Komisję, by w stosownych przypadkach i zgodnie z zasadą pomocniczości, przy wsparciu partnerów społecznych, wspierały politykę przyjazną rodzinie, poprawiającą opiekę nad innymi osobami niesamodzielnymi oraz możliwości rodziców, np. odpowiednie przepisy dotyczące urlopu macierzyńskiego i ojcowskiego oraz dostępu do przystępnej cenowo opieki nad dziećmi, by zapewnić dobrobyt dzieci i umożliwić osobom odpowiedzialnym za opiekę równy dostęp do rynku pracy w celu osiągnięcia lepszej równowagi między życiem zawodowym a prywatnym, co ma szczególne znaczenie dla włączenia kobiet na rynku pracy; zachęca państwa członkowskie do przeanalizowania faktu utrzymywania się niskich współczynników urodzeń w UE i rozważenia zastosowania korzystniejszego zróżnicowania stawek podatku w zależności od liczby dzieci w gospodarstwie domowym; wzywa państwa członkowskie, by udzielały rodzinom pomocy nie tylko w drodze wsparcia finansowego, ale również w formie usług;

30. zauważa, że niska gęstość zaludnienia lub duże rozproszenie ludności znacznie zwiększa koszty świadczenia usług publicznych takich jak opieka zdrowotna czy edukacja; wzywa Komisję i państwa członkowskie do uwzględnienia przyczyn i skutków tych zjawisk w analizie konsekwencji zmian demograficznych i ich wpływu na stabilność finansów publicznych;

31. podkreśla, że jeśli inwestycje EFIS mają być skuteczne, muszą koncentrować się raczej na tworzeniu nowych inwestycji w obszarach, w których zainteresowanie inwestorów jest ograniczone, a nie na zastępowaniu inwestycji, które przeprowadzono by gdzie indziej, lub na wysoce rentownych inwestycjach, których dokonano by tak czy inaczej; ponawia apel dotyczący znaczenia inwestycji w kapitał ludzki i innych inwestycji społecznych, np. w opiekę zdrowotną, opiekę nad dziećmi lub przystępne cenowo mieszkania, oraz potrzeby skutecznej realizacji pakietu dotyczącego inwestycji społecznych;

32. zwraca się do Komisji i państw członkowskich o włączenie organów wszystkich szczebli i odpowiednich zainteresowanych stron we wskazywanie przeszkód utrudniających inwestycje, przy czym należy skoncentrować się na najbardziej potrzebujących regionach i sektorach, a także na udostępnianiu odpowiednich instrumentów łączących finansowanie publiczne i prywatne;

Wspieranie zrównoważonego wzrostu gospodarczego przez pobudzenie inwestycji

33. podkreśla potrzebę wspierania zrównoważonego wzrostu gospodarczego sprzyjającego włączeniu społecznemu i prowadzącego do tworzenia lepszych i liczniejszych miejsc pracy oraz realnych perspektyw dla wszystkich, w tym dla młodych ludzi, aby odpowiedzieć na wyzwania wewnętrzne i zewnętrzne, przed jakimi stoi UE; zauważa, że należy zwrócić większą uwagę na dostosowanie istniejącego zatrudnienia, w tym zatrudnienia grup podatnych na zagrożenia, do szybko zmieniającego się rynku pracy i powstających nowych sektorów, by zapewnić zrównoważony charakter zatrudnienia;

34. apeluje do Komisji i państw członkowskich, aby skupiły się na mikroprzedsiębiorstwach oraz małych i średnich przedsiębiorstwach jako podstawowym elemencie zrównoważonego rozwoju sprzyjającego włączeniu społecznemu oraz tworzenia nowych miejsc pracy, a także aby niwelowały różnice w poziomie samozatrudnienia kobiet i mężczyzn; wzywa państwa członkowskie do wdrożenia systemów podatkowych powiązanych ze zrównoważonymi modelami biznesowymi, wspierających innowacyjne przedsiębiorstwa typu start-up i ułatwiających tworzenie miejsc pracy przez MŚP, do monitorowania wpływu zachęt podatkowych na zrównoważony rozwój oraz do opracowania mechanizmów, które mogą wspomóc takie przedsiębiorstwa w rozpoczęciu lub prowadzeniu działalności na skalę międzynarodową; podkreśla w związku z tym konieczność wdrożenia całościowej polityki na szczeblu UE, aby umożliwić państwom członkowskim podjęcie wyzwania, jakim jest konkurencja spoza UE;

Czwartek, 25 lutego 2016 r.

35. apeluje do Komisji, aby w ścisłej współpracy z państwami członkowskimi podjęła działania na rzecz lepszego informowania o wszystkich funduszach i programach europejskich mogących wspierać przedsiębiorczość, inwestycje i dostęp do finansowania, takich jak Erasmus dla przedsiębiorców, Europejskie Służby Zatrudnienia (EURES), program na rzecz konkurencyjności przedsiębiorstw oraz małych i średnich przedsiębiorstw (COSME), program Unii Europejskiej na rzecz zatrudnienia i innowacji społecznych (EaSI) oraz Europejski Fundusz na rzecz Inwestycji Strategicznych (EFIS); przypomina o znaczeniu zasady partnerstwa, podejścia oddolnego i odpowiedniego przydziału zasobów;

36. wzywa Komisję do całościowej oceny wszystkich wymienionych programów, aby zapobiec konfliktom między ich celami i potrzebami oraz by ograniczyć biurokrację; uważa, że taki przegląd powinien obejmować analizę wdrożenia w poszczególnych państwach członkowskich, gwarantując tym samym sprawiedliwszy dostęp do funduszy;

37. uważa, że należy przeznaczyć więcej zasobów z Europejskiego Funduszu Społecznego na finansowanie udziału bezrobotnych pracowników w programach szkoleniowych w państwach członkowskich UE oraz w programach prowadzonych w ich kraju pochodzenia, co ułatwiłoby ich integrację na wybranym przez nich europejskim rynku pracy i wzmocniłoby obywatelstwo europejskie;

38. wzywa państwa członkowskie, by opracowały strategie polityczne, które będą pobudzać przedsiębiorczość wśród młodych ludzi od wczesnego wieku, stwarzając im możliwości odbycia staży i wizyt w przedsiębiorstwach;

39. wzywa państwa członkowskie, by w celu pobudzania przedsiębiorczości młodzieży wspierały stowarzyszenia i inicjatyw, które pomagają młodym przedsiębiorcom rozwijać innowacyjne projekty dzięki wsparciu administracyjnemu, prawnemu i organizacyjnemu;

40. zauważa, że przedsiębiorstwom gospodarki społecznej, w tym przedsiębiorstwom świadczącym usługi społeczne, jest jeszcze trudniej uzyskiwać finansowanie publiczne lub prywatne niż przedsiębiorstwom tradycyjnym, m.in. dlatego, że zarządzający instytucjami pośrednictwa finansowego mają niewielką wiedzę o rzeczywistej sytuacji tych przedsiębiorstw; podkreśla potrzebę ich silniejszego wspierania, zwłaszcza jeśli chodzi o dostęp do różnych form finansowania, w tym funduszy europejskich; podkreśla ponadto potrzebę ograniczenia obciążeń administracyjnych w celu wspierania przedsiębiorstw społecznych; podkreśla potrzebę zapewnienia im ram prawnych, np. w formie europejskiego statutu spółdzielni, stowarzyszeń, fundacji i towarzystw ubezpieczeń wzajemnych, stanowiących uznanie ich działalności w UE i pozwalających uniknąć nieuczciwej konkurencji; wzywa Komisję do wspierania inwestycji w gospodarkę społeczną i z zadowoleniem przyjmuje fakt, że część finansowania z programu EaSI jest zarezerwowana na pomoc w zapewnieniu dostępu do finansowania dla przedsiębiorstw gospodarki społecznej i solidarnej;

41. podkreśla wysoką wartość społeczną i gospodarczą inwestycji w ochronę socjalną, w tym w usługi społeczne

Lepsze wykorzystanie funduszy europejskich do wspierania spójności społecznej, gospodarczej i terytorialnej

42. z zadowoleniem ustanowienie EFIS w pierwszym roku wdrażania oraz jego rolę polegającą na wspieraniu najlepszych projektów na szczeblu europejskim; apeluje do Komisji o zapewnienie, że EFIS umożliwi państwom członkowskim i ich regionom lepszą konwergencję społeczną i gospodarczą w ramach UE i że wszystkie państwa członkowskie skorzystają z możliwości przystąpienia do tego funduszu zgodnie z celami polityki spójności; wzywa Komisję, aby monitorowała i kontrolowała inwestycje w ramach EFIS; jest zdania, że należy opublikować sprawozdanie zawierające wyniki audytu i pomiaru skutków gospodarczych i społecznych danych inwestycji w ujęciu realnym;

43. zauważa, że priorytety inwestycyjne muszą być ukierunkowane na projekty infrastrukturalne tam, gdzie są one wyraźnie potrzebne do zapewnienia większej spójności, sprawiedliwości społecznej, rozwoju kapitału ludzkiego lub większego zrównoważonego wzrostu gospodarczego sprzyjającego włączeniu społecznemu; apeluje do Komisji, aby wymagała zarówno uprzedniej prezentacji oczekiwanych rezultatów społecznych i gospodarczych wszelkich projektów inwestycyjnych finansowanych ze środków UE, jak i ich późniejszego monitorowania i oceny; podkreśla, że należy unikać negatywnego wpływu na środowisko, jaki mogłyby powodować te projekty;

44. podkreśla, biorąc pod uwagę trudności państw członkowskich z pełnym wykorzystaniem funduszy europejskich, że UE musi zagwarantować odpowiednie i lepsze wykorzystanie swoich inwestycji, które muszą odpowiadać jej priorytetom oraz podstawowym wartościom zapisanym w traktatach i Karcie praw podstawowych, a także musi skutecznie zarządzać swoimi zasobami, zmniejszyć obciążenia administracyjne oraz ograniczyć bariery związane z dostępem, wdrażaniem

Czwartek, 25 lutego 2016 r.

i oceną; podkreśla potrzebę zapewnienia wszystkim przedsiębiorstw jednakowych szans, jeśli chodzi o dostęp do finansowania; wzywa Komisję do zapewnienia ścisłego monitorowania wykorzystania funduszy UE;

45. z zadowoleniem przyjmuje apel Komisji do państw członkowskich o zwiększenie inwestycji społecznych z myślą o europejskiej spójności gospodarczej, społecznej i terytorialnej, zwłaszcza inwestycji w (formalną i nieformalną) opiekę zdrowotną i długoterminową oraz w usługi socjalne, opiekę nad dziećmi, wsparcie mieszkalnictwa i usługi resocjalizacji; apeluje do przedsiębiorstw i innych kwalifikujących się beneficjentów o lepsze wykorzystywanie mechanizmów inwestycyjnych oferowanych przez bezpośrednio stosowane fundusze i projekty europejskie; ponadto wzywa Komisję do sprawdzania, czy zalecenia UE są właściwie wdrażane przez państwa członkowskie;

46. zauważa, że formalni i – w szczególności – nieformalni opiekunowie wnoszą istotny wkład w zaspokajanie szybko rosnącego zapotrzebowania, mającego związek z przyszłością systemów opieki w Europie; podkreśla potrzebę poprawy ochrony socjalnej członków rodzin pełniących obowiązki opiekuńcze, którzy często muszą częściowo zrezygnować z pracy za wynagrodzeniem, aby świadczyć nieodpłatnie opiekę, i w rezultacie tracą prawa do zabezpieczenia społecznego;

47. uznaje wysiłki Komisji na rzecz poprawy wykorzystania europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych wspierających wdrażanie zaleceń dla poszczególnych krajów oraz odnotowuje wniosek Komisji dotyczący finansowania pomocy technicznej dla państw członkowskich; podkreśla, że fundusze te nie powinny być wykorzystywane wyłącznie do wdrażania zaleceń dla poszczególnych krajów, gdyż może to potencjalnie prowadzić do pominięcia innych ważnych obszarów inwestycji;

48. zgadza się, że należy rozwijać proces pozytywnej konwergencji społecznej i gospodarczej w celu wspierania spójności społecznej, gospodarczej i terytorialnej wewnątrz państw członkowskich i ich regionów oraz między nimi, podkreśla jednak, że musi być to postrzegane jako cel wspólnego projektu, w którym dialog społeczny oraz udział wszystkich zainteresowanych stron odgrywa kluczową rolę; zauważa, że polityka społeczna należy do kompetencji dzielonych między UE a państwami członkowskimi oraz że rola UE w tej dziedzinie ogranicza się do wspierania i uzupełniania działań państw członkowskich zgodnie z art. 153 TFUE i z zasadą pomocniczości;

49. apeluje o stawienie czoła nierównościom gospodarczym, które stanowią przeszkodę dla długotrwałego wzrostu gospodarczego; podkreśla, że podziały między najbiedniejszymi regionami a resztą UE pogłębiają się, i apeluje o pilne ukierunkowane działania na szczeblu europejskim i krajowym w celu wspierania spójności i wzrostu gospodarczego w tych regionach; wzywa odpowiednio Komisję i państwa członkowskie do wspierania inwestycji strategicznych w celu zwiększenia konkurencyjności stosownie do art. 174 TFUE, zwłaszcza w regionach, w których występują dotkliwe i trwałe utrudnienia naturalne lub demograficzne;

50. apeluje do Komisji o lepsze wdrożenie art. 349 TFUE w celu lepszego włączenia regionów najbardziej oddalonych do Europy Regionów dzięki zróżnicowaniu polityki UE w celu zagwarantowania równości między regionami i wspierania pozytywnej konwergencji; podkreśla, że należy w dalszym ciągu zwracać szczególną uwagę na regiony najbardziej oddalone, nie tylko jeśli chodzi o przydział funduszy, lecz również o wpływ, jaki polityka europejska może mieć na ich sytuację społeczną i poziomy zatrudnienia; wzywa Komisję do zapewnienia, że europejskim decyzjom i przydziałowi środków finansowych towarzyszyć będzie właściwy monitoring, prowadząc do znacznej poprawy poziomu życia mieszkańców regionów najbardziej oddalonych;

51. wzywa Komisję, by w ramach śródkresowego przeglądu wieloletnich ram finansowych (WRF) zbadała możliwość zwiększenia finansowania z EFS w celu zapewnienia współmierności jego celów oraz uwzględnienia dodanych nowych wyzwań, takich jak długotrwałe bezrobocie czy integracja uchodźców; ponadto wzywa do stworzenia w uzgodnionych WRF specjalnego programu dla podregionów UE, w których stopa bezrobocia przekracza 30 %;

Integracja społeczna jako szansa dla społeczeństwa

52. z zadowoleniem przyjmuje wznowienie zintegrowanych wytycznych dotyczących strategii „Europa 2020”; podkreśla, że znaczenie strategii „Europa 2020” wzrosło od czasu jej stworzenia, i wzywa państwa członkowskie do jej lepszego wdrażania w terenie; zwraca się do Komisji i Rady o podjęcie ścisłego monitorowania wdrażania tej strategii na szczeblu ogólnym i krajowym; uważa, że należy zacząć tworzyć scenariusz na okres po wdrożeniu strategii „Europa 2020”, powiązany z celami zrównoważonego rozwoju;

Czwartek, 25 lutego 2016 r.

53. jest zaniepokojony faktem, że posiadanie miejsca pracy nie jest już samo w sobie gwarancją wyjścia z ubóstwa ani najlepszym narzędziem zapewnienia włączenia społecznego, skoro w 2014 r. zjawisko ubóstwa pracujących dotknęło 12,7 % osób w wieku produkcyjnym, co stanowi wzrost o 11 % w porównaniu z rokiem 2009; wzywa Komisję, by zaproponowała zintegrowaną strategię walki z ubóstwem w UE w celu podjęcia problemu wieloaspektowości ubóstwa we wszystkich grupach społecznych, zwłaszcza tych w najtrudniejszej sytuacji, a także by wspierała zintegrowane aktywne włączenie społeczne, którego podstawą są prawa do należytej ochrony socjalnej; w związku z tym ponownie wzywa Komisję, by zaproponowała inicjatywę na rzecz wspierania wprowadzenia minimalnego dochodu w państwach członkowskich bez naruszania zasady pomocniczości;

54. apeluje do państw członkowskich o wdrażanie i monitorowanie skuteczniejszych, wydajniejszych i sprzyjających włączeniu form systemów zabezpieczenia społecznego i wsparcia dochodu w celu zapewnienia, że systemy te będą oferowały odpowiedni standard życia osobom bezrobotnym oraz zagrożonym ubóstwem i wykluczeniem społecznym, jednocześnie gwarantując, że mechanizmy te nie podtrzymują uzależnienia od pomocy społecznej oraz zapewniają dostęp do edukacji i szkoleń oraz dostęp do rynku pracy; wzywa Komisję i państwa członkowskie do wymiany najlepszych praktyk dotyczących wydajności środka, jakim jest minimalny dochód, w zmniejszaniu nierówności i wykluczenia społecznego w Europie;

55. zachęca państwa członkowskie, by wdrażały środki niezbędne do włączenia społecznego uchodźców, migrantów legalnie zamieszkujących w UE i osób ubiegających się o azyl, zgodnie z odpowiednimi przepisami azylowymi; zwraca jednak uwagę, że środki te będą skuteczne tylko wtedy, gdy zostaną przyjęte i będą wdrażane przez wszystkie państwa członkowskie; uważa, że takie podejście będzie wymagało odpowiedniego przydziału środków, których w obecnej niestabilnej sytuacji nie mogą zapewnić wyłącznie państwa członkowskie; apeluje do Komisji, by w ramach przeglądu śródrokresowego WRF zapewniła fundusze niezbędne do opracowania takiego całościowego podejścia do migracji; wzywa Komisję i państwa członkowskie do przedsięwzięcia odpowiednich środków, aby pomóc uchodźcom w osiedleniu się i zintegrowaniu, oraz do zagwarantowania, że służby publiczne dysponują wystarczającymi zasobami i antycypują wymogi, aby ułatwić uchodźcom sprawne wejście na rynek pracy, co obejmuje mechanizmy uznawania umiejętności i kompetencji; uważa, że organy lokalne i partnerzy społeczni powinni odgrywać kluczową rolę w ułatwianiu odpowiedniej integracji migrantów na rynku pracy oraz w zapobieganiu nadużyciom w miejscu pracy;

56. wzywa państwa członkowskie, by dokonały pełnej transpozycji do krajowego ustawodawstwa oraz wdrożyły wszystkie postanowienia zawarte w zmienionym Europejskim programie w zakresie migracji; ubolewa, że Komisja musiała przyjąć 40 decyzji o naruszeniu przepisów przez kilka państw członkowskich oraz skierować do 19 państw członkowskich wezwania do usunięcia uchybienia, ponieważ nie przedsięwzięły środków niezbędnych do transpozycji dyrektywy w sprawie warunków przyjmowania; wspiera Komisję w jej staraniach o wzmocnienie Europejskiego programu w zakresie migracji;

57. zwraca uwagę państw członkowskich, że w związku ze starzeniem się obywateli Europy i wysokimi stopami bezrobocia wśród ludzi młodych w niektórych częściach UE ryzyko socjalne powoduje niemożność zagwarantowania stabilności, bezpieczeństwa, wystarczalności i skuteczności systemów zabezpieczenia społecznego w nadchodzących dekadach; dlatego też zachęca państwa członkowskie do opracowania strategii zapewniających większej liczbie osób możliwość utrzymania aktywności w społeczeństwie;

58. apeluje do Komisji i państw członkowskich o współpracę w celu usunięcia przeszkód dla sprawiedliwej mobilności pracowników, ponieważ swobodny przepływ jest podstawowym prawem w UE, oraz o podejmowanie działań z myślą o zwiększeniu wskaźnika zatrudnienia, a jednocześnie zadbanie o to, by pracownicy mobilni w UE byli traktowani w taki sam sposób, jak pracownicy krajowi, oraz aby nie padali ofiarą nadużyć i dyskryminacji, a także by ich zatrudnienie i prawa społeczne były objęte gwarancjami;

59. wzywa Komisję i państwa członkowskie do wspierania mobilności pracowników wszędzie wewnątrz UE jako sposobu stwarzania nowych możliwości zarówno dla pracowników, jak i dla przedsiębiorstw; wzywa państwa członkowskie do stosowania i propagowania dostępnych europejskich narzędzi ułatwiających tę mobilność pracowników, w szczególności europejskiej sieci pracy EURES; w odniesieniu do regionów przygranicznych o naprawę wysokiej mobilności pracowników zachęca państwa członkowskie do stworzenia transgranicznych partnerstw EURES, by pomóc pracownikom w realizacji ich projektów związanych z mobilnością;

60. wzywa Komisję do opracowania konkretnego planu wykorzystania europejskiego semestru do wdrożenia zasad konwencji ONZ o prawach osób niepełnosprawnych;

Czwartek, 25 lutego 2016 r.

61. stwierdza, że dialog społeczny jest kluczowym instrumentem poprawy warunków pracy oraz że w związku z tym zagwarantowanie jak najlepszych warunków dialogu między partnerami społecznymi wymaga koniecznie istnienia silnych związków zawodowych, udziału pracowników w sprawach firmy oraz wzmocnienia układów zbiorowych; wzywa Komisję i państwa członkowskie, aby poprawiły jakość dialogu społecznego również na szczeblu europejskim, gwarantując terminowe i konstruktywne konsultacje z partnerami społecznymi oraz umożliwiając niezbędne analizy i włączanie propozycji w proces decyzyjny;

62. wzywa Komisję i państwa członkowskie do zwiększenia starań o rozwiązanie problemu dumpingu socjalnego i płacowego w UE, który przynosi istotne szkody danym pracownikom oraz systemom opieki społecznej; ponadto wzywa do angażowania partnerów społecznych na wszystkich etapach tych działań;

Lepsza koordynacja europejskiego semestru

63. z zadowoleniem przyjmuje zalecenie Komisji dotyczące strefy euro, w którym skonsolidowano wspólną analizę oraz określenie strategii wymiaru społecznego i gospodarczego państw członkowskich w ramach unii gospodarczej i walutowej, podkreślając potrzebę pogodzenia tych kryteriów; przestrzega jednak przed rozwojem Unii dwóch prędkości;

64. jest zdania, że zalecenie dla strefy euro musi być punktem wyjścia dla umacniania wymiaru społecznego w znaczeniu:

- a) wzmocnienia mechanizmów odpowiedzialności demokratycznej na szczeblu UE i na szczeblu krajowym, w tym w postaci porozumienia międzyinstytucjonalnego z Parlamentem Europejskim, oraz zapewnienia wszystkim parlamentom państw członkowskich możliwości śledzenia każdego etapu procesu europejskiego semestru;
- b) wymiaru społecznego ukierunkowanego na zachowanie w Europie społecznej gospodarki rynkowej, przewidującego lepsze dolne pułapy płac, w stosownych przypadkach i zgodnie z zasadą pomocniczości w postaci płacy minimalnej ustalonej na godziwym poziomie i przy zaangażowaniu partnerów społecznych;
- c) wspólnych posiedzeń Rady EPSCO i Rady ECOFIN w celu promowania skoordynowanej polityki społecznej i gospodarczej mającej na celu wzmocnienie konkurencyjności w Europie, ale także pobudzenie trwałego wzrostu i zatrudnienia;
- d) posiedzeń ministrów pracy i polityki socjalnej strefy euro, aby lepiej zintegrować jej wymiar społeczny oraz skutecznie zwalczać nierówności społeczne;

65. wzywa Komisję, by jak najszybciej przedstawiła wniosek w sprawie utworzenia filara praw socjalnych zdolnego zagwarantować równe warunki działania w całej UE, co powinno być elementem dążeń do sprawiedliwego i prawdziwie ogólnoeuropejskiego rynku pracy oraz sposobem na pozytywną konwergencję gospodarczą i społeczną, służącą niwelowaniu rozbieżności gospodarczych i społecznych między państwami członkowskimi i wewnątrz nich;

66. wzywa Komisję, by zagwarantowała odpowiednie monitorowanie wdrażania zaleceń dla poszczególnych krajów i dalsze działania z nimi związane oraz zapewniła, że z należytą uwagą potraktowane zostaną kwestie zatrudnienia i włączenia społecznego;

67. domaga się rozszerzenia roli strategii „Europa 2020” na rzecz inteligentnego i trwałego wzrostu gospodarczego sprzyjającego włączeniu społecznemu, a także uwzględnienia jej celów, w szczególności celów społecznych, w równym stopniu we wszystkich instrumentach europejskiego semestru, w tym w zaleceniach dla poszczególnych krajów;

68. z zadowoleniem przyjmuje fakt wprowadzenia przez Komisję wyraźnego rozróżnienia między unijnym a krajowym etapem europejskiego semestru; podkreśla potrzebę lepszej koordynacji działań instytucji europejskich, jeśli chodzi o projektowanie, wdrażanie i ocenę europejskiej strategii zrównoważonego wzrostu sprzyjającego włączeniu społecznemu; apeluje do Komisji o ustanowienie jasnego programu w powyższych kwestiach, w tym z udziałem partnerów społecznych, parlamentów narodowych i innych zainteresowanych stron reprezentujących społeczeństwo obywatelskie, przy zagwarantowaniu, że wiosenne posiedzenie Rady Europejskiej pozostanie głównym forum określania priorytetów na podstawie wkładu ze strony Komisji, Parlamentu i Rady; uważa, że Komisja mogłaby monitorować uwzględnianie sugestii partnerów społecznych w kwestii wdrażania niektórych zaleceń dla poszczególnych krajów oraz przedstawiać sprawozdania na ten temat;

Czwartek, 25 lutego 2016 r.

69. uważa, że dla dopasowania europejskiej i krajowej polityki wzrostu i zagwarantowania jej zrównoważonego charakteru w terenie kluczowe znaczenie ma rozszerzenie roli partnerów społecznych na szczeblu zarówno europejskim, jak i krajowym; podkreśla, że postęp w pozytywnej konwergencji oraz zapewnianie równowagi między konkurencyjnością a sprawiedliwością wymaga prowadzenia dialogu społecznego na wszystkich etapach semestru; w związku z tym z zadowoleniem przyjmuje starania Komisji o ponowne uruchomienie dialogu społecznego oraz ukierunkowane podejście wprowadzone w wyniku rocznej analizy wzrostu gospodarczego za rok 2015; zwraca jednak uwagę, że w wielu państwach członkowskich sytuacja pozostaje niestabilna na szczeblu krajowym;

70. uważa, że Komisja mogłaby rozszerzyć rolę urzędników odpowiedzialnych za europejski semestr, lepiej określając ich cele i zadania;

o

o o

71. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji.
